

[S. C. Nørgaard.]

skolen. Vilde det ikke være rimeligt, om Lærerpersonalet ved Fri- og Efterskolerne blev stillet lige saa gunstigt som Eksamensskolernes Personale? Det bliver jo forholdsvis faa, det drejer sig om.

Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at her vistnok er et Forhold, der bør tages op, og det skulde glæde mig, om man ved en Udvalgsbehandling kunde finde en bedre Løsning, end de gældende Regler giver Anvisning paa. Jeg skal villigt indrømme, at Ministeren ved det stillede Forslag søger at skabe en forsvarlig Ordning for Statskassen. Om det bliver væsentligt dyrere for Statskassen, eller denne kun kommer af med et mindre Beløb, kan jeg ikke saa nøje sige, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Udgifterne ikke vil blive væsentlig større. Der skaffes gennem dette Lovforslag efter mit Skøn en betryggende Ordning for Medlemmerne, men dog tror jeg, at der er forskellige Forhold, som bør nøje overvejes, inden Lovforslaget ophøjes til Lov.

Man kunde sige: Ja, det er godt nok, men Friskolernes og Efterskolernes Folk har i det af Undervisningsministeren nedsatte Udvalg givet alle de stillede Forslag, baade det, der behandlede forleden Dag, og det, der behandles i Dag, Tilslutning, og Forslagene kommer med en ikke ringe Vægt. Det maa jeg erkende, men alle, der har været med i saadant Udvalgs- eller Kommissionsarbejde, ved jo, at skal man have alle draget med til en enstemmig Indstilling, bliver man en Gang imellem tvunget til at give Afkald paa et og andet, som man egentlig syntes, det var ret og rimeligt blev gennemført. Jeg er tilbøjelig til at tro, at mange inden for Friskolen og Efterskolen finder, at de Ændringer, jeg her har paa-peget, vil være en væsentlig Hjælp for Friskolens og Efterskolens Lærere. Jeg tør yderligere sige, at det efter mit Skøn vil blive en Hjælp til at faa en hel Del af Friskolens og Efterskolens Folk, som efter dette Lovforslag er berettigede, men ikke forpligtede til at gaa ind i Efterlønskassen som Medlemmer, til at gaa ind, og jeg vil finde, at det var en Vinding, om dette kunde ske.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

S. Rasmussen: Det er jo rigtigt, som den ærede sidste Taler (S. C. Nørgaard) sagde, at dette Lovforslag ligesom det, vi drøftede forleden Dag, er behandlet i en Kommission eller et Udvalg, som har af-

givet Betænkning over disse Forslag, og jeg skal straks sige, at vi fra vor Side tiltræder Lovforslaget, som det foreligger; men da der fra anden Side er stillet i Udsigt, at det bliver henvist til et Udvalg, og den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa Ting, som han fandt burde tages med, skal jeg være villig til i det kommende Udvalg at se paa disse Ting og undersøge, om det muligvis vil være rigtigt at faa dem med i Loven.

Jeg tror, at den Ordning, som kan skabes efter den foreslaaede Lov, selv om den bliver som det nu forelagte Lovforslag, er en god Ordning for Friskolens Folk. Den er meget sikrere og bedre, synes jeg i hvert Tilfælde, end de tidligere Forhold. Jeg har den Opfattelse — naturligvis uden at kunne sige noget bestemt —, at det vil blive dyrere. Det tror jeg ikke kan undgaas. Efter min Mening vil de allerfleste gaa ind under denne Pensionsordning, og som Følge deraf vil Udgifterne sikkert ogsaa blive større. Men det skal jeg ikke indvende noget imod.

Efter at der nu fra flere Sider er gjort udførligt Rede for Lovforslaget, skal jeg nøjes med at tilføje, at vi fra vor Side vil behandle Lovforslaget med Velvilje og arbejde paa, at det kan blive vedtaget.

Veistrup: Vi for vort Vedkommende er rede til at tage det foreliggende Lovforslag, som det er fremsat af den højtærede Undervisningsminister, og jeg finder derfor ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger, saa meget mindre som ærede foregaaende Talere har været ret udførligt inde paa Sagen.

Formaalet med Lovforslaget er jo at naa til en mere pensionsmæssig Ordning end hidtil for de Lærere, som arbejder inden for denne Kategori af Skoler. Dette skal ske ved, at man nu, i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Tjenestemandsløven, kræver, at de Lærere, som tilknyttede Efterlønskassen, selv indbetaler en vis Procent, hvorefter de paa et senere Tidspunkt kan hæve den Pension, som er saa nødvendig den Dag, Arbejdsevnen slipper op. Efter min Opfattelse vil der ikke være nogen Vanskelighed forbundet med at gennemføre denne Ordning for de unge Lærere. Vanskeligheden opstaar, naar det drejer sig om de Lærere, som gennem en lang Række Aar har arbejdet i Skolen, og som ikke er Medlemmer af Efterlønskassen. Her tror jeg ikke, der er nogen anden Vej at gaa end den, der peges paa i en af Paragrafferne, nemlig den forsikringsmæssige. Det er jo i Almindelighed saaledes, hvis Folk kommer ind i Statens Tjeneste i en sen Alder, og de ikke